

Chùa Việt và bầu trời yêu thương trong mưa lũ

ISSN: 2734-9195 09:32 21/11/2025

Nhìn hoài túi gạo và thùng mì ở gian nhà nhỏ của sư cô, chưa bao giờ nhận ra rõ ràng như vậy: hơn mười mấy ngàn ngôi chùa Việt đang ráng sức bao phủ một trời yêu thương.

Trung Bộ gánh thiên tai ở tầm lịch sử, vùng núi đồi cao phía Bắc cũng ngập sâu, còn các thành phố và thôn quê Miền Trung thì nước trắng xóa bao trùm, bủa vây. Những lời cầu cứu trên mạng xã hội, hình ảnh thương tâm trên báo chí khiến nhiều người không dám nhìn lâu.

Đi xe buýt 172 từ Hàm Nghi ra Vũng Tàu, anh tài xế người An Giang xót xa nói: tôi thương bà con Miền Trung mình quá!

Hầu hết quý tăng ni, phật tử mà tôi biết, bằng cách này cách khác tham gia vào các hoạt động cứu trợ lũ lụt, hình ảnh ra Bắc về Trung liên tục. Thượng toạ Thích Quảng Thới, Phó BTS Phật giáo tỉnh Cà Mau, đăng lời kêu gọi giúp bà con Miền Trung; Đại đức Thích Trí Quang ở chùa Pháp Tạng, Bình Chánh TP.HCM cùng đoàn Văn phòng II T.Ư GHPGVN ra Thái Nguyên và các nơi ngoài Bắc cứu trợ; Đại đức Thích Tánh Bình trụ trì chùa Quan Âm ở Tích Thiện, Trà Ôn, Vĩnh Long vận động, cùng đoàn ra cứu trợ bà con vùng lũ miền Bắc...

Các sân bay trong Nam, Tân Sơn Nhất và Trà Nóc, bóng áo lam của các đoàn cứu trợ xuất hiện hàng ngày. Quý tăng ni, phật tử còn theo các đoàn xe theo quốc lộ 1 ra Trung, ra Bắc. Thế mới biết khi thiên tai, tuy khả năng, các chùa trong GHPGVN đều tham gia phong trào cứu trợ, đúng với tinh thần *“lá lành đùm lá rách, lá rách ít đùm lá rách nhiều”* bởi nhiều chùa còn dang dở xây dựng, trùng tu, thôn ấp còn hộ nghèo, đời sống tăng ni, phật tử còn khó khăn, mà tình đồng bào, tương thân thân tương ái luôn là động lực vượt lên tất cả.

Một quý ni quê ở Thôn Vân Tường, Triệu Phong, Quảng Trị cũ, xuất gia từ thời thiếu nữ, nay đã bốn mươi, trong một ngôi chùa ở TP.HCM. Sư cô cùng đoàn Phật giáo ra Thái Nguyên cứu trợ, nhìn cảnh thống khổ của bà con vùng cao đêm về mất ngủ. Vừa về thành phố thì Miền Trung quê hương chìm trong lũ lụt chưa từng thấy, khi lũ lụt rút dần, thông tin báo chí cho thấy đời sống bình thường trở lại, Sư cô đi xe bon bon trên đường làng khô ráo, lòng sư cô mừng: yên rồi. Qua cổng làng, đến nhà, trưa đã thấy nước từ thượng nguồn đổ xuống, đến chiều tối mấp mé thêm nhà! Cả đêm không ai ngủ, thức canh lũ. May sao đến sáng nước ngừng dâng, cũng là lúc cái rét lập đông ủa tới.

Miền Trung đón giá rét trong mưa lũ! Bà mẹ của Sư cô được nhà chùa trong thôn tặng 10 kg gạo, thùng mì, phong bì 100 ngàn đồng. Sư cô đi cứu trợ bao nơi, về quê thấy cảnh nhà nghèo, nhìn phần quà của chùa quê mới thấm thía: đất nước mình ở đâu cũng có chùa, dường như xã, thôn nào cũng hiển hiện mái chùa! Và khi thiên tai, mỗi chùa tùy duyên giúp các hộ nghèo chút ít, như bữa này với gia đình quê nhà của sư cô.

Những sế chia dù nhỏ, cũng đủ sưởi ấm lòng người

Chỉ một túi gạo thùng mì
Cũng thấm để lại nghĩ suy trong lòng
Những nơi vượt khó chưa xong
Mà vẫn san sẻ tâm lòng muôn nơi....

Những túi gạo, thùng mì, phong bì... đã và đang vượt lũ, đến khắp nẻo làng quê, hẻm phố, những nơi bà con chịu cảnh khổ sở vì giặc nước.

Chưa thể giúp gây dựng xây lại từng căn nhà nho nhỏ đang oằn mình trong mưa lũ mà chắc chắn khi lũ tan, nước rút sẽ tan hoang; nhưng từng bao lương thực, thực phẩm, cùng những lời động viên chia sẻ, đã phần nào sưởi ấm lòng người, thắp sáng niềm tin, tiếp động lực và sức sống cùng bà con vượt qua khó khăn.

Nhìn hoài túi gạo và thùng mì ở gian nhà nhỏ của sư cô, chưa bao giờ nhận ra rõ ràng như vậy: hơn mười mấy ngàn ngôi chùa Việt đang ráng sức bao phủ một trời yêu thương.

Bài và ảnh: **Nguyễn Thành Công**